

روایتی از ایستادگی کادر درمان در دل بحران؛

وقتی پزشکی با پیک موتوری خودش را به بیمارستان رسانده بود تا کودک ۵ ساله ای را که در جنگ ۱۲ روزه رژیم غاصب و جنایتکار صهیونیستی دچار سوختگی ۵۰ درصدی شده بود، روایتی از ایستادگی کادر درمان در دل بحران است که توسط پدر بزرگ این کودک به وزیر بهداشت بازگو شد.

پزشکی که با پیک موتوری خودش را به بیمارستان رسانده بود تا کودک ۵ ساله ای را که در جنگ ۱۲ روزه رژیم غاصب و جنایتکار صهیونیستی دچار سوختگی ۵۰ درصدی شده بود، روایتی از ایستادگی کادر درمان در دل بحران است که توسط پدر بزرگ این کودک به وزیر بهداشت بازگو شد.

به گزارش خبرنگاران گروه جامعه خبرگزاری گزارش خبر، روز گذشته (سه شنبه) ۱۷ تیر ماه، در یکی از بیمارستان‌های تهران، کودکی پنج‌ساله که در جریان حملات اخیر دچار سوختگی ۵۰ درصدی شده بود، مورد عیادت و دلجویی دکتر محمدرضا ظفرقندی، وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و جمعی از پزشکان و مسئولان حوزه سلامت و خبرنگاران قرار گرفت. کودکی که در این حادثه دردناک، پدر، مادر و برادر دو ماهه‌اش را از دست داده، اما همچنان با زندگی می‌جنگد؛ و امید، در چشمانش زنده است.

پدر بزرگ این کودک، با چشمانی اشک‌بار اما پرعصاب، از تلاش‌های بی‌وقفه کادر درمان گفت. او با صدایی لرزان اما پر از غرور، تعریف کرد: در دل این داغ و اندوه، چیزی که دل ما را گرم کرد، عشق این پزشکان و پرستاران به نجات جان انسان‌ها بود. باورم نمی‌شد پزشکی با پیک موتوری خودش را به بیمارستان رسانده بود تا زودتر درمان نوه‌ام را شروع کند. این‌ها برای من تنها پزشک نیستند، قهرمان‌اند.

او افزود: در روزهایی که کشورمان زیر آتش بود، این فرزندان ملت بودند که زیر آوار خستگی، امید را زنده نگه داشتند. کادر درمان، نه تنها در بیمارستان‌ها، بلکه در جبهه‌ای از جنس انسانیت جنگیدند.

در بخش دیگری از تهران، در بیمارستانی در شمال شهر، پرستاران یکی از بخش‌ها با شور و انگیزه‌ای وصف‌ناپذیر از خاطرات این روزها می‌گفتند. یکی از آن‌ها گفت: بسیاری از مجروحان با حال وخیم به ما تحویل داده شدند، اما حالا با پای خودشان مرخص می‌شوند. همین لبخندشان برای ما کافی‌ست. ما پرستاران همیشه آماده‌ایم؛ این تعهدمان به مردم است. فقط امیدواریم دیگر شاهد این جنایات نباشیم. جنایاتی که نه تنها علیه یک ملت، بلکه علیه انسانیت است.

در میانه درد و آتش، این بار هم کادر سلامت کشور نشان دادند که مرز میان وظیفه و عشق را درنور دیده‌اند. آن‌ها ایستاده‌اند؛ در کنار مردم، در کنار جان‌هایی که به امید و درمان نیاز دارند. شاید جنگ ۱۲ روزه زخم‌های بسیاری بر پیکر ایران گذاشت، اما در دل همین زخم‌ها، فداکاری‌هایی شکوفا شد که تاریخ فراموش نخواهد کرد.